

Студенти на буровій

[Артем Загорулько, студент групи О-66]

#26-27 от 30.11.2010

Бурова вишка – це металева споруда, яку багато хто бачив у полі. Вона необхідна для буріння, освоєння земних надр, пошуків та розвідки, розробки та експлуатації нафтових, газових або газоконденсатних родовищ.

Ще здалеку було видно мету, заради якої ми приїхали. Автобус зі студентами 3 та 5 курсів під керівництвом викладача кафедри «Видобування нафти, газу та конденсату», доцента Є. Ф. Зубкова, буровика за фахом, зупинився на узбіччі траси. На ґрунтовій дорозі, що вела далеко в поле, на нас уже чекала повнопривідна вантажівка ГАЗ-66. Як пізніше ми дізналися, це чи не єдина машина, здатна з'їхати з цивілізованої дороги в глиб полів, багатих на чорнозем, навіть після дощу, а це не під силу багатьом видам техніки. Ми щойно потрапили в реальні умови видобування, а вже почали усвідомлювати, в яких важких умовах доводиться працювати буровикам.

Біля вишки нас зустрів начальник Скорцовської бурової площадки № 31. Першими впали в око, звичайно ж, сама бурова та невеликі вагончики, де розміщалися тимчасові домівки робітників, їдальня, пункт прийому майна, лабораторія та ін.

Екскурсія почалася з вивчення правил безпеки та переодягання у спецодяг. Кілька хвилин, і ми вже відчуваємося справжніми бурильниками в грубій, але такій необхідній, уніформі, касках, чоботях та рукавицях. Коли усі приготування були завершені, ми потрапили на саму бурову. Установка вражала. Звичайно, на лекціях нам розповідали, як бурять свердловини для видобутку нафти, газу та газоконденсату, з яких частин складається бурильна установка, які труби треба використовувати для добування цих корисних копалин. Та все ж краще один раз побачити, аніж сто разів почути. Бо саме побачивши на власні очі всі пристрої бурової установки, блоки, з яких вона складається, роботу механізмів, оцінивши розміри та масштаби споруди, відчуваєш ще більшу вдячність викладачам, які підкріплюють наші теоретичні знання наглядними екскурсіями, заручившись підтримкою колег на промислах.

Сильний вітер, сніжні заноси, зимовий мороз, що пронизує до кісток, та літня спека, від якої немає куди подітися, невгамовний гул дизельних двигунів – «романтика» роботи на буровій. По закінченні екскурсії нас повели до їдальні, де сидячи пліч-о-пліч з буровиками, пригостилися смачними домашніми стравами та поспілкувалися. Відчуття єдиної родини – це відзначали усі студенти, які побували на екскурсії, адже разом набагато легше пережити розлуку із сім'єю та тимчасові труднощі роботи.